

Sygn.akt III RC 236/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Raciborzu Wydział III Rodzinny i Nieletnich: w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Stefania Wolska

Protokolant: sekr.sądowy Sławomir Mika

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15/12/2014 roku w R.

sprawy z z powództwa H. L. (1)

przeciwko S. L.

o alimenty

1. zasądza od pozwanego S. L. na rzecz powódki H. L. (1) alimenty w kwocie po 150,00 zł (sto pięćdziesiąt złotych) miesięcznie poczynając od dnia 11.09.2014 roku płatne w terminie do dnia 15-go każdego miesiąca z góry z 13% odsetek w stosunku rocznym w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat oraz dalszymi odsetkami ustawowymi w przypadku zmiany ich wysokości;
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala;
3. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Kasa Sądu Rejonowego w Raciborzu kwotę 90,00 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem należnych kosztów postępowania odstępując od obciążenia powódki kosztami w zakresie oddalonego powództwa;
4. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt III RC 236/14

UZASADNIENIE

W dniu 24 lipca 2014 roku powódka H. L. (1) wniosła do tut. Sądu pozew przeciwko S. L. o alimenty w kwocie 500 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podała, że małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód z wyłącznej winy pozwanego prawomocnym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Katowicach z dnia 11marca 1996 roku w sprawie sygn. akt XVII C 2177/94. Podała nadto, że jest obecnie na emeryturze i otrzymuje świadczenie emerytalne miesięcznie w kwocie 642 złote netto. Ponosi koszty utrzymania mieszkania, na które składają się opłata za czynsz w wysokości 557 złotych miesięcznie, opłata za prąd wodę i gaz w wysokości około 100 złotych miesięcznie. Ponadto ponosi koszty wyżywienia i wykupienia leków na kwotę łączną około 500 złotych miesięcznie. Otrzymuje dofinansowanie do mieszkania w wysokości 315 złotych miesięcznie. Pozwany jest na emeryturze.

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew.

Na rozprawie w dniu 29 września 2014 roku pozwany S. L. wniósł o oddalenie powództwa. Powódka H. L. (1) ograniczyła żądanie pozwu do kwoty 400 złotych miesięcznie. Pozwany nie wyraził zgody na alimenty w kwocie 400 złotych i wniósł o oddalenie powództwa.

W piśmie z dnia 7 października 2014 roku powódka H. L. (1) zażądała ponownie zasądzenia alimentów od pozwanego w kwocie 500 złotych miesięcznie, z uwagi na pogarszający się stan zdrowia (dowód: karta 64 akt).

W toku dalszych czynności strony podtrzymały dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małżeństwo powódki H. L. (1) i pozwanego S. L. zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Katowicach z dnia 11 marca 1996 roku ,sygn. akt XVII C 2177/94 przez rozwód z wyłącznej winy pozwanego.

(dowód: akta Sądu Wojewódzkiego w Katowicach sygn.akt XVII C 2177/94)

Powódka H. L. (1) ma obecnie 65 lat mieszka sama. Otrzymuje świadczenie emerytalne w kwocie 641,96 złotych miesięcznie. Jest osobą schorowaną, wobec której orzeczono niepełnosprawność w stopniu umiarkowanym na stałe. Ponosi koszty utrzymania mieszkania, na które składają się czynsz w wysokości jak podała w pozwie 557 złotych miesięcznie, który płaci faktycznie w kwocie miesięcznie 238,51 zł gdyż otrzymuje dodatek mieszkaniowy w kwocie miesięcznie po 318, 49 zł, opłata za energię elektryczną 40 złotych miesięcznie, opłata za gaz 30 złotych miesięcznie oraz opłata za wodę w wysokości 40 złotych miesięcznie. Cierpi na choroby przewlekłe cukrzycę, niewydolność krążenia, chorobę wieńcową, przepuklinę przełyku, niedoczynność tarczycy. Leczyła się w Klinice (...) w K. oraz w Centrum Onkologii w G.. Ponosi koszty zażywania stałych leków w kwocie około 153,78 złotych miesięcznie. Miesięczny koszt jedzenia około 500 zł. Tak więc miesięczny - łączny koszt utrzymania powódki to kwota 1.002 zł. Materialnie i finansowo pomagała powódce córka, lecz z uwagi na trudną sytuację majątkowa aktualnie zaprzestała udzielania pomocy.

(dowód: akta Sądu Wojewódzkiego w Katowicach XVII C 2177/94

zaświadczenie ZUS w N. z dnia 19 września 2014 roku k. 29,

orzeczenie o niepełnosprawności z dnia 4 listopada 2011 roku k. 5,

zaświadczenie lekarskie k. 3-4,

decyzja nr (...)2014 z dnia 10 kwietnia 2014 roku k. 30

karta wypisowa nr (...) k. 65

historia choroby - Izba Przyjęć nr 32/09/2014/PA k. 66

karta konsultacyjna k. 67

faktura VAT nr (...) z dnia 15 września 2014 roku, k. 68

faktura VAT nr (...) z dnia 30 września 2014 roku k. 69

faktura VAT nr (...) z dnia 3 września 2014 roku k. 70

faktura VAT nr (...) z dnia 2 września 2014 roku k.71

przesłuchanie powódki H. L. (1) k. 61-62 oraz k. 100)

Pozwany S. L. ma obecnie 66 lat mieszka, kupuje lekarstwa w kwocie miesięcznie około 40 złotych. Otrzymuje świadczenie emerytalne w kwocie 963,74 złotych miesięcznie już po potrąceniu zadłużenia komorniczego w kwocie 411,26 złotych miesięcznie, które płaci na rzecz Miejskiego Zarządu (...) w R. za zaległości czynszowe. Ponosi koszty utrzymania mieszkania socjalnego, na które składają się opłata za czynsz w wysokości 43 złote miesięcznie, opłata za energię elektryczną w wysokości 117,98 złotych co dwa miesiące (miesięcznie 59 zł) oraz opłata za gaz 28.50 złotych

miesięcznie . Ponosi koszt zakupu opału do centralnego ogrzewania. Na rok potrzebuje 2 tony węgla oraz drewno w kwocie 100 złotych na rok. Koszt węgla Sąd obliczył w oparciu o dołączoną fakturę VAT (k.95) , z której wynika, że koszt tony węgla wynosi 695 zł .Tak więc 2 tony węgla na rok plus koszt drewna to kwota łączna 1.490 zł, co miesięcznie daje kwotę 124,16 zł. Na lekarstwa wydaje miesięcznie około 40zł. Miesięczny koszt wyżywienia określa na kwotę 500 złotych. Tak więc miesięczny koszt utrzymania pozwanego łącznie z wyżywieniem to kwota około 794,66 zł. Posiada zobowiązania finansowe na rzecz Gminy Miasta R. - Miejski Zarząd (...) w R., które egzekwowane jest przez komornika na łączną kwotę 42,607,01 złotych.

(dowód :zaświadczenie ZUS w R. z dnia 23 października 2014 roku, k. 74;

Pismo (...) w R. z dnia 15 maja 2014 roku, k. 59;

Odpis nakazu zapłaty z dnia 16 lipca 2014 roku sygnatura akt I Nc 1045/14, k. 32;

kopia potwierdzenia zapłaty za prąd, k.80;

kopia potwierdzenia opłaty zamieszkanie, k.79;

pismo Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Raciborzu z dnia 14 stycznia 2013 roku, k. 85;

faktura zakupu węgla z dnia 19.10.2013r. - k.95;

przesłuchanie pozwanego, k.76-77 oraz k.100.)

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na zgromadzonych w sprawie dowodach z dokumentów i zeznaniach stron. Dopuszczone jako dowody dokumenty nie były przez strony kwestionowane co do ich autentyczności i treści, w związku z czym zostały przez Sąd uznane za wiarygodny materiał dowodowy. Sąd oparł się także zasadniczo na twierdzeniach stron. Strony bowiem nie kwestionowały wzajemnych zeznań co do kosztów utrzymania.

Sąd nie dał jedynie wiary zeznaniom powódki w przedmiocie ponoszonych miesięcznie wydatków związanych z kosztem zakupu lekarstw. W tym względzie opierając się na dołączonych fakturach VAT za zakup lekarstw (faktury imienne) ustalono, że powódka dołączyła 4 faktury, które wszystkie przedstawiają zakup lekarstw za miesiąc wrzesień 2014r. na kwotę łączną 501,10 zł. Natomiast za kolejne miesiące 2014r. (październik i listopad) jak i połowę grudnia 2014r. nie przedstawiła żadnej faktury na zakup lekarstw, pomimo, że Sąd zobowiązał strony na pierwszej rozprawie do dołączenia dokumentów potwierdzających ich wydatki. Nadto analizując już dołączone faktury VAT za miesiąc wrzesień 2014r. Sąd nie mógł uwzględnić wszystkich znajdujących się tam pozycji, nie uwzględnił zakupu tych artykułów, które są tylko dodatkowymi środkami, a nie lekarstwami związanymi bezpośrednio z chorobą. Z tych powodów z faktury na k.68 nie uwzględnił pozycji 2,3, 5 i 7, które dotyczą zakupu kompleksu witamin, magnezu, witaminy C i herbaty F., oraz z faktury na karcie 70 pozycji 1, tj. również (...) saszetek, co stanowiło łączną kwotę odliczenia 39,65 zł. Tak więc z tych dołączonych faktur Sąd przyjął jako faktycznie potrzebny zakup lekarstw na kwotę łączną 461,45 zł. Z kolei wobec nie przedstawienia jakichkolwiek faktur za zakup lekarstw w miesiącu październiku i listopadzie 2014r. Sąd musiał przyjąć, że lekarstw tych powódce musiało wystarczyć jeszcze co najmniej na kolejne 2 miesiące (wyrok wydano 15 grudnia 2014r. stąd Sąd uznał, że powódka miała jeszcze możliwość wykupu lekarstwa w miesiącu grudniu 2014r.). Sąd takie przekonanie powziął także z ilość zakupionych lekarstw w miesiącu wrześniu 2014r. i tutaj chociażby przykładowo wskazać należy w fakturze z dnia 15.09.14r. na pozycję 4 Ulgix wzdęcia w ilości 100 kapsulek (karta 68) oraz w fakturze z dnia 2.09.2014r. również Ulgix wzdęcia 100 kapsulek (karta 70). Tak więc powódka codziennie musiałaby zażywać 6,66 tych kapsulek, co nie wydaje się być prawdopodobne. Stąd koszt zakupu lekarstw, które powódka poniosła w miesiącu wrześniu 2014r. Sąd przyjął, że były one też na kolejne 2 miesiące i przyjętą kwotę zakupu lekarstw w miesiącu wrześniu rozdzielił na kolejne dwa miesiąca. Tak więc jako miesięczny koszt zakup lekarstw przyjął kwotę 153,78 złotych. Powyższe może też potwierdzać sam pozew, gdzie powódka podała, że koszt jedzenia łącznie z zakupem lekarstw wynosi miesięcznie około 500 złotych.

Sąd zważył co następuje :

Żądanie powódki Sąd rozpoznał w oparciu o art. 60 § 2 krio.

Zgodnie z powyższym przepisem, jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

Art. 130 krio stanowi, że obowiązek alimentacyjny jednego małżonka do dostarczania środków utrzymania drugiemu małżonkowi po rozwiązaniu lub unieważnieniu małżeństwa albo po orzeczeniu separacji wyprzedza obowiązek alimentacyjny krewnych tego małżonka.

Sąd Najwyższy stwierdził w orzeczeniu z dnia 10 maja 1966 r., III CR 65/66, OSNCP 1967, nr 2, poz. 27, że: "Małżonkowi niewinnemu, pozostającemu w niedostatku przysługuje prawo domagania się alimentów od małżonka uznanego w procesie rozwodowym za wyłącznie winnego rozkładu pożycia. W takim przypadku małżonek niewinny nie ma potrzeby wykazywać, że rozwód pogorszył jego sytuację materialną"

Podkreślić należy, że aktualnie powódka H. L. (2) znajduje się w niedostatku.

Z otrzymywanego świadczenia rentowego w wysokości 641 złotych miesięcznie nie jest ona w stanie zaspokoić swoich wszystkich usprawiedliwionych potrzeb, w tym wysokiego kosztu zakupu lekarstw, które Sąd ustalił miesięcznie na kwotę co najmniej 153,78 złotych. Nie jest również możliwe podjęcie przez powódkę dodatkowej pracy zarobkowej, która umożliwiłaby jej zabezpieczenie podstawowych potrzeb życiowych. Powódka jest osobą bardzo schorowana, cierpi na szereg chorób, które uniemożliwiają jej podjęcie pracy, a także wymagają stałego leczenia.

Niezależnie od powyższego, nawet gdyby powódka nie znajdowała się w niedostatku

i tak miałyby prawo domagać się alimentów od byłego męża albowiem orzeczenie rozwodu pociągnęło za sobą istotne pogorszenie jej sytuacji życiowej. Gdyby strony mieszkały razem odpadłby koszt podwójnego opłacania oddzielnych mieszkań, mniejszy byłby też koszt związany z opłatą mediów tylko w jednym mieszkaniu, strony mogłyby bardziej ekonomicznie zarządzać wspólnymi dochodami, a przede wszystkim pozwany nie popadłby w długi w związku z niepłaceniem czynszu za mieszkanie: Rynek 12a/10, które zajmował już po orzeczeniu rozwodu na podstawie umowy z dnia 1.12.1996r.(karta 37).

Pozwany S. L., mimo że posiada zobowiązania finansowe, które potrącane są z jego emerytury przez egzekucję komorniczą w wysokości 411 złotych, po odtruceniu otrzymuje świadczenie emerytalne w wysokości 946 złotych. Koszty utrzymania pozwanego są niższe niż powódki, gdyż mieszka on w mieszkaniu socjalnym, a jego łączny koszt utrzymania jest niższy niż koszt utrzymania powódki o kwotę ponad 200złoty. Pozwany posiada więc możliwości finansowe by przyczynić się do kosztów utrzymania powódki kwotę 150 złotych miesięcznie. Jako osoba będąca wyłącznie winna rozpadu małżeństwa, jest zobowiązany do alimentacji względem byłej żony, która znajduje się w niedostatku. Wprawdzie pozwany również nie może podnieść swoich aktualnych dochodów albowiem z uwagi na stan zdrowia, który istniał już w okresie zanim uzyskał emeryturę - nie może podjąć pracy. Jak wynika bowiem z treści orzeczenia lekarskiego z dnia 9.01.2003 r. jest on osobą całkowicie niezdolną do pracy(karta 81). Jednak po potrąceniu zaszędzonej na rzecz powódki kwoty 150zł miesięcznie posiadana emerytura wystarczy w całości na pokrycie jego kosztów utrzymania, wyliczonych w sprawie na kwotę 794,66 zł miesięcznie.

W oparciu o powyższe wyliczenia Sąd oddalił powództwo ponad kwotę 150zł miesięcznie albowiem w chwili obecnej pozwany nie posiada środków finansowych na płacenie wyższych alimentów.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o art. 98 § 1 kpc. Sąd obciążył pozwanego kosztami sądowymi w kwocie 90 złotych i odstąpił od obciążania tymi kosztami powódki, gdyż korzystała z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych. O odsetkach Sąd orzekł w oparciu o art. 481 kc.

Rygor natychmiastowej wykonalności Sąd nadał w oparciu o art. 333 § 1 pkt 1 kpc.